

hos vedkommende Øvrighed, før Ansøgningen eller Klagen bliver forseglet. Da, som bemærket, saamange Embedsmænd have erklæret, at de ikke gjorde nogen Hemmelighed af Erklæringerne, har jeg troet, at der ligeoverfor Misforholdet med den ærede Justitsministers Circulaire vilde vindes Meget ved den af mig foreslaaede Bestemmelse, navnlig det, at de Paagjældende ved Embedsmændene selv strax vilde kunne komme til Kundskab om Erklæringernes Indhold, saa at de ikke senere behøvede at henvende sig paa andre Steder for at blive bekendte dermed. Det forekommer mig derfor, at der om dette Punkt er en saa stor Ædelighed tilstede, at man ikke behøver at gjætte sig til, hvilke andre Hensigter Forslagsstilleren skulde have med denne Bestemmelse, saasom at Ansøgeren skulde kunne føie Bemærkninger til Erklæringen osv., derom staaer der jo ikke et Ord i mit Lovforslag. Hvad angaaer Spørgsmaalet om Erklæringens Nødvendighed, da skulde det glæde mig, om man kunde komme ud over Banfelighederne ved at foreskrive, at der slet ingen Erklæringer skulde gives; men jeg maa oprigtig tilstaae, at jeg troer, at den Tid ligger fjern, hvor vi kunne gjenueføre en saadan Lov, ligesom jeg ogsaa maa sige, at jeg ikke vilde sætte stor Pris paa, om vi kunde gennemføre den; thi det vilde efter min Mening kun føre til, at vedkommende Ministerium eller Amtmand skrev til den paagjældende Autoritet og saa alligevel fik en Erklæring fra den; de overordnede Autoriteter vilde ikke undvære Erklæringer, og de vilde vide at faae dem. Forskjellen vilde kun være, at de fik dem paa en mindre officiel Maade, end nu er Tilfældet. Jeg troer saaledes, at det ikke vilde nytte det Mindste at afflafe de foreskrevne Erklæringer — man vilde kun opnaae at faae andre, der vilde udmærke sig ved en langt større Hemmelighedsfuldhed, end nu er Tilfældet.

C. Nimestad: Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) hittede det Haab, at jeg ret ofte maatte finde ham ikke radikal nok; den ærede Rigsdagsmand kan være forvisset om, at allevegne, hvor det gjælder noget i Sandhed Fri-

indtet, skal jeg være saa langt fremme som han — en anden Sag er det, om jeg ikke altid kan følge ham paa alle hans besynderlige Veie. Den ærede Rigsdagsmand blev meget vred over min Fortolkning af § 2 i Forordningen af 15de December 1820; det er imidlertid aldeles klart, at naar det i Paragrafen hedder: Naar Nogen, som ei selv kan skrive, vil indgive Klage over Embedsmænd eller Andre, bør han lade samme forfatte enten ved en ordentlig bestillet Sagfører eller ved en anden Embedsmænd — da er derved ikke med et eneste Ord antydet, hvorledes der skal forholde, naar Nogen selv kan skrive — derom staaer der ikke et eneste Ord; og jeg vil spørge den ærede Rigsdagsmand, hvor den Bestemmelse findes, som siger, at den, som selv kan skrive, ogsaa paa lignende Maade er indskrænket i sit Valg — findes den ingensteds, anseer jeg det for en Selvsølg, at den ikke kan være gjældende (S. A. Hansen: Det staaer i Motiverne til Forordningen); det kan ikke komme i Betragtning. Jeg har ikke i den senere Tid gjort mig bekendt med Motiverne, men saaledes som de lyde efter den ærede Rigsdagsmands Opklæring, er det ingenlunde klart, at hans Fortolkning paa nogen Maade er rigtig, og i ethvert Tilfælde kunne Motiverne ikke komme i Betragtning ligeoverfor den Begrænsning, som selve § 2 i Loven af 1820 har; det er de i selve Loven indeholdte Bestemmelser, vi skulle holde os til. I § 2 hedder det ogsaa: Derimod skal det ikke være Nogen formeent ved enhver skrivekyndig Mand at lade forfatte saadanne Ansøgninger, i hvilke der ikke føres Anke mod Nogen; dette sigter ogsaa til dem, som ikke selv kunne skrive; de kunne bruge enhver Mand til at affatte saadanne Ansøgninger, hvor der ikke føres Anke over Nogen. — Det er saaledes en aldeles uberettiget Slutning at sige, at det, der staaer i § 2 første Membrum om dem, som ikke kunne skrive, lige saa godt skal gjælde om dem. Naar den ærede Rigsdagsmand dernæst fremførte forskjellige Indvendinger imod min Opfordring til ham om at indsætte i Lovforslaget, hvis han overhovedet vil have dets Bestemmelser vedtagne, den Bestemmelse, at det herefter ikke skulde være Pligt at navngive, hvem der har forfattet en Ansøgning for en